

הוזכרו במפורש בקרא, משא"כ מצנפת, שכתב הרמב"ן (פ' תצוה) דשל כהן גדול הי' נקרא מצנפת, משא"כ של כהן הדיוט הי' נקרא פארי המגבעות שהיו עשויות באופן אחר, וכן האבנט של כה"ג הי' של כלאים ושל כהן הדיוט הי' מבוץ, לכן לא הוזכרו במפורש.

ועל פי זה מיושב למה רבי לא למד כרבי יהודה, דרבי הי' סובר דאבנטו של כהן גדול ושל הדיוט היו שווים, ולכן לא הי' טעם לרבות אבנט (מריביא), לכן ע"כ הוצרך לרבות שחקין.

★★

כיוצא בזה הביא בקונטרס אחרון שעל השאגת ארי' (סי' כט אות ז) משמו של הגאון ר' חיים מוולוז'ין והוסיף נופך בזה, דיש גם שינוי בסדר הלבישה שבין כהן הדיוט לכהן גדול, דביום הכיפורים שכהן גדול לבש הכל של בוץ, לבש אבנט ואח"כ מצנפת, וכן הוא בכהן הדיוט בכל השנה למ"ד שהי' של בוץ, שלבש אבנט ואח"כ מצנפת. אבל כהן גדול שלבש אבנט של כלאים, הרי לדברי הרמב"ם (הל' כלאים סופ"י) אם הכהן גדול לבש האבנט של כלאים שלא לצורך עבודה לוקה, ודלא כהראב"ד שמשגי שם עליו וס"ל דביום עבודתו לובשו אפילו שלא בעת עבודה, ולכן הוצרך להסמיך האבנט מה שקרוב יותר לעבודה, והי' צריך ללבוש מצנפת ואח"כ אבנט, ולכן לא יכול התורה להזכיר בפירוש אבנט ומצנפת, שאין סידורם שוה בכה"ג וכהן הדיוט.

וכל זה לרבי יהודה שסובר אבנט של כהן הדיוט הי' של בוץ, אבל רבי שסתם במשנה דאבנט בסוף, שסובר שאבנט של כהן הדיוט גם הוא של כלאים, א"כ נדחה הך דרבי יהודה דהכתוב בא לרבות אבנט ומצנפת, דא"כ הו"ל לקרא להזכירם בהדיא, דאין שינוי בסדר בין כהן גדול לכהן הדיוט, דהרי האבנט שלהם הי' שווה, של כלאים, ועל כן הוצרך לרבות של בוץ, ומסיים על זה "ושפתים ישק".

★★

בגמ': רבי דוסא אמר להביא בגדי כה"ג ביוה"כ שהן כשרין לכהן הדיוט ורבי אומר שתי תשובות בדבר וכו' ועוד בגדים שנשתמשה בהן קדושה חמורה תשמש בהן קדושה קלה.

הבכור שור (מגילה כו:) והנזירות שמשון (או"ח סי' קנ"ב) תמהו מכאן על הט"ז (או"ח סי' קנ"ב סק"ז) שכתב דלולי דמיסתפינא אמינא מילתא חדתא דהא אמרינן דאסור לעשות מקדושה חמורה קדושה קלה אינו אלא כשהדבר עדיין ראוי לשמש לקדושה החמורה, אבל אם אינו ראוי לקדושה חמורה טפי עדיף לעשות ממנו קדושה קלה ממה שתהיה פנויה ויגנו, דהא הכא לכו"ע אין בגדי כה"ג ביוה"כ ראויין שוב לקדושה חמורה דהיינו לעבודת כהן גדול ומ"מ קאמר דאין להורידן לעבודת כהן הדיוט.

הגר"ש קלוגר זצ"ל (בשו"ת ובחרת בחיים) ג"כ הקשה על הט"ז מכאן, וכתב די"ל דבאמת סברת רבי דוסא שחולק על רבי הוא כסברת הט"ז וכיון דהא דמעלין בקודש הוא מדרבנן קי"ל להקל כרבי דוסא. עוד כתב הגר"ש קלוגר זצ"ל דאע"ג דמותר להוריד בכה"ג לקדושה קלה וכסברת הט"ז, מ"מ אין סברא לומר דהוי מצותו בכך בכל שנה ושנה, וכעין מה דאמרינן בעלמא לא אמרה תורה שלח לתקלה ודרכיה דרכי נועם. וע"ע בסמוך.

★★

בגמ': רבי אומר שתי תשובות בדבר חדא באבנטו של כה"ג ביוה"כ לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט ועוד וכו'.

הגר"ש קלוגר זצ"ל בספר החיים (סי' קנ"ד) תמה על תשובתו הראשונה של רבי, דהא י"ל דכוונת רבי דוסא על שאר הבגדים חוץ מהאבנט דכיו"ב שנינן בתמיד (כז.).

ותירין דשני התשובות של רבי שייכי אהדדי, דעיקר פירכת רבי הוי מכח דאין להוריד מקדושה חמורה לקדושה קלה, אלא די"ל כסברת הט"ז הנ"ל דאם אין הדבר ראוי לקדושה חמורה שוב מותר להורידו לקדושה קלה, וע"כ הקדים רבי דאבנטו של כה"ג לא זהו אבנטו של כהן הדיוט, ונמצא דבלא"ה צריך לגנוז את האבנט מסברא דשוב אפשר לגנוז את כל הבגדים שלא נצטרך להורידן מקדושתן.

עוד כתב דמכיון דבלא"ה אין הכהן הדיוט משתמש באבנטו של כה"ג, נמצא דאין בגדי כה"ג ראויים כבר למצוה שלמה אלא למקצת מצוה, ונמצא שיש כאן ב' הורדות, הורדת באיכות מעבודת כה"ג לעבודת כהן הדיוט, ובכמות מקדושה שלמה למקצת קדושה, בכה"ג מודה הט"ז דעדיף לגנוזן.

★★